

Valtioneuvoston asetus

varhaiskasvatuksen sekä opetuksen ja koulutuksen järjestämisvelvollisuutta koskevista väliaikaisista rajoituksista

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään valmiuslain (1552/2011) 88 §:n 3 kohdan ja 109 §:n 2 momentin nojalla:

1 §

Soveltamisala

Valtioneuvoston annettua valmiuslain (1552/2011) 8 §:n nojalla valtioneuvoston asetuksen valmiuslain 86, 88, 93, 94 ja 109 §:ssä säädettyjen toimivaltuuksien käytön jatkamisesta (174/2020) tässä asetuksessa säädetään mainitun lain 88 §:n 3 kohdan ja 109 §:n 2 momentin mukaisista varhaiskasvatuksen sekä opetuksen ja koulutuksen järjestämisvelvollisuutta koskevista väliaikaisista rajoituksista.

2 §

Rajoitukset kunnan velvollisuuteen järjestää varhaiskasvatusta

Kunta voi luopua varhaiskasvatuksesta annetun lain (540/2018) mukaisen varhaiskasvatuksen järjestämisvastuusta, jos lapsen vanhemmat tai muut huoltajat voivat järjestää lapsen hoidon muutoin.

3 §

Perusopetuslaissa tarkoitetun opetuksen ja muun toiminnan järjestämisvelvollisuuden rajoitukset

Perusopetuslaissa (628/1998) tarkoitetulla opetuksen järjestäjällä ei ole velvollisuutta järjestää perusopetuslaissa tarkoitettua opetusta tai muuta toimintaa lähiopetuksena koulussa tai muussa opetuksen järjestämispaikassa.

Opetuksen järjestäjä saa poiketa opetuksen laajuuden osalta perusopetuslaissa tarkoitetun opetuksen valtakunnallisista tavoitteista ja perusopetuksen tuntijaosta annetun valtioneuvoston asetuksen (422/2012) 6 §:ssä säädetystä tuntijaosta sekä perusopetusasetuksen (852/1998) 3 ja 4 §:ssä säädetystä opetuksen määrästä. Opetuksen määrää saadaan vähentää vain siinä määrin kuin se on välttämätöntä.

Opetuksen järjestäjällä on velvollisuus järjestää perusopetuslain 16, 16 a, 17 ja 17 a §:ssä tarkoitettua oppimisen tukea sekä 31 §:ssä säädettyjä palveluja ja etuuksia sekä 31 a §:ssä säädettyä oppilashuoltoa siinä laajuudessa ja sellaisilla toteuttamistavoilla kuin se on olosuhteisiin nähden mahdollista toteuttaa.

Mitä 1—3 momentissa säädetään, ei koske esiopetuksen oppilaita, perusopetuksen 1—3 vuosiluokkien oppilaita, perusopetuslain 17 §:ssä tarkoitettuja erityisen tuen päätöksen saaneita oppilaita eikä perusopetuslain 25 §:n 2 momentissa tarkoitettuja pidennetyn oppivelvollisuuden piirissä olevia oppilaita. Edellä 1—3 momentissa säädetty ei koske myöskään perusopetukseen valmistavan opetuksen oppilaita, jos kunta järjestää perusopetukseen valmistavaa opetusta. Huoltajan pyynnöstä tässä momentissa tarkoitetuille muille kuin esiopetuksen oppilaille on opetus järjestettävä muuna kuin lähiopetuksena sen mukaisesti, mitä 2 ja 3 momentissa säädetään.

Opetuksen järjestäminen muuna kuin lähiopetuksena ei edellytä perusopetuslain 18 §:n mukaista päätöstä erityisistä opetusjärjestelyistä.

4 §

Helsingin eurooppalaisen koulun opetusvelvollisuutta koskevat rajoitukset

Helsingin eurooppalaisella koululla ei ole velvollisuutta järjestää Helsingin eurooppalaisesta koulusta annetussa laissa (1463/2007) tarkoitettua opetusta tai muuta toimintaa lähiopetuksena koulussa.

Helsingin eurooppalainen koulu voi poiketa opetuksen laajuuden osalta Helsingin eurooppalaisesta koulusta annetun lain 6 §:ssä säädetystä opetuksen sisällöstä ja opetussuunnitelmasta sekä 7 §:ssä säädetystä opetuksen vuosittaisesta suunnitelmasta.

Helsingin eurooppalaisella koululla on velvollisuus järjestää Helsingin eurooppalaisesta koulusta annetun lain 20 §:ssä tarkoitettua oppilashuoltoa sekä 21 §:ssä säädettyä oppimisen tehostettua tukea vain siinä laajuudessa kuin se on mahdollista toteuttaa.

5 §

Lukiokoulutuksen järjestämisvelvollisuuden rajoitukset

Lukiolaissa (714/2018) tarkoitettulla koulutuksen järjestäjällä ei ole velvollisuutta järjestää mainitun lain 25 §:ssä tarkoitettua opetusta ja opintojen ohjausta oppilaitoksessa annettavana opetuksena.

Lukioasetuksen (810/1998) 1 §:ssä tarkoitetuista lähiopetuksen määrää koskevista säännöksistä voidaan poiketa siltä osin kuin se on tarpeellista.

6 §

Ammatillisen koulutuksen järjestämisvelvollisuuden rajoitukset

Ammatillisesta koulutuksesta annetussa laissa (531/2017) tarkoitettulla koulutuksen järjestäjällä on velvollisuus järjestää opetusta ja koulutusta vain siltä osin kuin se on mahdollista toteuttaa muissa oppimisympäristöissä kuin oppilaitoksessa.

Koulutuksen järjestäjä on velvollinen antamaan ammatillisesta koulutuksesta annetun lain 64 §:ssä tarkoitettua erityistä tukea ja 65 §:ssä tarkoitettua vaativaa erityistä tukea sekä 101 §:ssä tarkoitettuja opiskelun edellyttämiä avustajapalveluita ja erityisiä apuvälineitä vain siinä laajuudessa ja sellaisilla toteuttamistavoilla kuin se on olosuhteisiin nähden mahdollista toteuttaa.

Koulutuksen järjestäjällä on velvollisuus järjestää ammatillisesta koulutuksesta annetun lain 52 §:ssä tarkoitettuja näyttöjä vain siltä osin, kuin ne on mahdollista toteuttaa.

7 §

Ammattikorkeakoulutuksen järjestämisvelvollisuuden rajoitukset

Jos ammattikorkeakoululaissa (932/2014) tarkoitettu ammattikorkeakoulu päättää koulutuksen järjestämisestä opetussuunnitelmasta poikkeavilla tavoilla, sillä ei ole velvollisuutta järjestää tutkintoon johtavia opintoja ja opintojen ohjausta siten, että opiskelija voi suorittaa opinnot mainitun lain 14 §:n 2 momentissa säädettyssä tavoitteellisessa suorittamisajassa. Ammattikorkeakoulun opetusjärjestelyjä koskevista muutoksista johtuvat viivästykset opintojen etenemisessä otetaan huomioon lisäaikana mainitun lain 30 a §:n mukaista opiskeluoikeuden jatkamista koskevaa päätöstä tehtäessä.

8 §

Yliopistokoulutuksen järjestämisvelvollisuuden rajoitukset

Jos yliopistolaisissa (558/2009) tarkoitettu yliopisto päättää koulutuksen järjestämisestä opetussuunnitelmasta poikkeavilla tavoilla, sillä ei ole velvollisuutta järjestää tutkintoon johtavia opintoja ja opintojen ohjausta siten, että opiskelija voi suorittaa opinnot mainitun lain 40 §:n 3 momentissa säädettyssä tavoitteellisessa suorittamisajassa. Yliopiston opetusjärjestelyjä koskevista muutoksista johtuvat viivästykset opintojen etenemisessä otetaan huomioon lisäaikana mainitun lain 42 §:n mukaista opiskeluoikeuden jatkamista koskevaa päätöstä tehtäessä.

9 §

Vapaan sivistystyön koulutuksen järjestämisen rajoitukset

Jos vapaasta sivistystyöstä annetussa laissa (632/1998) tarkoitetun oppilaitoksen ylläpitäjän ei ole mahdollista järjestää laissa tarkoitettua koulutusta muulla tavoin kuin lähiopetuksena, oppilaitoksen ylläpitäjän ei tarvitse järjestää koulutusta.

10 §

Taiteen perusopetuksen järjestämisen rajoitukset

Jos taiteen perusopetuksesta annetun lain (633/1998) 2 §:ssä tarkoitetun koulutuksen järjestäjän ei ole mahdollista järjestää laissa tarkoitettua koulutusta muulla tavoin kuin lähiopetuksena, koulutuksen järjestäjän ei tarvitse järjestää koulutusta.

11 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 14 päivänä huhtikuuta 2020 ja on voimassa 13 päivään toukokuuta 2020.

Helsingissä 6 päivänä huhtikuuta 2020

Opetusministeri Li Andersson

Lainsäädäntöneuvos Eerikki Nurmi